

BANIOWANY (1) *part praet pass*

N pl m pers baniowani.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obłożony banicją; tu: wygnany z kraju:

*Wyrażenie: »z krolestwa baniowany«: A którzyby vczyniwłzy ten wyłtępek [dobycie miecza] vćiekli/ máią byđz z królestwá bánniowáni/ y iáko bezecni fkazáni. *SarnStat* 501.*

*Cf **BANIOWAĆ***

ZZie